Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

insidias diuertendo p̃cauere. assertuentes fore
utilē aliā uiā q̃ libet longiusculā arpetere.
q̃m meaute pr̃ metuerit cōpendiū ecce immanis
incidere. Et ille arpens terroris uerba illud salo
monicū. uiri q̃ti leo cōfidens absq; terrore erit.
scuto fidei munit. loricā iustitie galeaq; spe
salutis adornat. ratuer se a tecto de hortantib̄
instituerit. Omptat manib̄ eunctā mēe salutis
cuiā cōmitant. q̃a nemo ualet illi nocere quē
diuina uoluerit protecto defensare. Si autē me
destinauerit igne tribulationis a peccatorū sordi
ra purgare. ñ abnuo uoluntati pii artificis me
adinformandū cōmittere. quō nec debet figmen
tum ei quise finere. q̃d me ferifti sic reclamando
dicere. Ista enī regia absq; diuerticulo gradiarī.
et quid q̃d nobis supni arbitri preuiderit. libenter
animo patiarī. Talia quoq; cōmonitorio suos saga
citer adhortat. ceptum tendebat iter. de cele
stia iā securus auxilio. Sed q̃a erat uas humilitatis
dō dicatū. ne notaret̃ superbie culpa. si omnino
refutaret familiarū uiduū cōsilio. parum
uoluntati ipsorū obsequēs. sed in a grege com
tantū cū paucis disparet. eos monere p̃ uice uni
dici. Intra in cunctis pene mansionū abdens.
longobardorū occultanē insidiis. ubi spes erat
cū causa corporis reficiendi debere pnocare.
maximeq; apud ypporegium cuiusdē humo
di insidias parant fraudulentis. Et ipse ut die
tum ē paucis hoc ē non plusq̃m quinq; secū eo
mitantib̄. poh aere solis calore iā feruente. p me
dium ciuitatis ingressus. tra securus ci
uitatem gā omnē ulli urbis popularē frequē
tam. pransit. ut ne in alloquendo ullus ei uiā
incōmodauerit. neq; s̄ aliquē alloquendi neces
sitas ingruerit. Iam autē solis spera undas uiridi
ante oceanū. urbem intrant et sequipedes com
tes post terga relicti. moxq; ab omnib̄ insidiis
latebris accurrit. ac si diu quesita canū preda
uolentē rapiat. in cunctorū uitatib̄ solus bruno
requirit. Q̃ quē ape eruerat uri omis solus bruno
minime inuenit. Toto noctis spacio fit de eo
questio. abierint: ne an uenat. sed nulla ueri
tatis ei facti publicat. Hasert suspicio q̃dā prise
tantisent. ad eū insequendū celeres diriguntur
milites. Q̃ dō dilect̃ p̃sul iam ad extremos ualle
fines peuenerat. locum q̃ dī ad camera subtima
uerat. ubi eū a multitudine mirabili cōsilio di
uina prohibi liberat. Illā sin paucis comitis lon
ginquo delaugan manere. ibidē ad reertandū
disposuerant reliderē. Q̃ ille p̃sagus mente.
solus uno cōtentus. portas pransitur camere. ex
pectaturus suos socios parua refocillandos regr.
Cum ū ab eis cēt ablegat̃ uria spacū duor
sagittē iactū. subito p̃dicti inferiores anhelo
cursu aduenunt. lassos ū comites iā discumbentes
repperunt. raptos retrogrado tinere celeriter ypo
regum reduxerunt. spantes se diu quesitā predā
repperisse. q̃ ds iocoso miraculo quodā uolun
ueludere. Talia quoq; cōsilio diuina uirtus malo
nequicia ppria spe fraudauit. sibiq; fideles suos ab
eorū rabie liberauit. eis etiā mox cuncta sua de
integro salua restituit. sub pretexte ei cognata. nep
te ad dolfi regis uurensis cōiuge sui germani noie
gerhardi. strenuissime atq; elegantis militis.

Vs picato q̃ cursu ceptum iter exequit.
Ea cunctis pter gradientib̄ urbis puia plausa
bilitē excepit. A ppritis ciuib̄ ei desiderio in
uitatē accepit. fauorabilit̃ p̃stolat̃. tandeq; die
oūice ascensionis q̃ tradecima kal. iunii omniū in
explebili gaudio suscept̃. p̃sentib̄ cunctis bel gice
galliq; primatib̄ electē ac laudat̃. a suo cōsobrino
dno theoderico mediomatricorū p̃sule ē pontifica
liter intronizatus. Quq; seuis se debere cēt in do
mo dni luceruā ñ sub celam modio. q̃ sup resplen
dens candelabrū collocandū. sollicita studuit uigi
lantia mox exprimere. diuine religionis igne quo
semp incaluerat. ac sic subditos ardentes in supne
uirtutis zelo uerbis et exemplis accendebat. Et
uelut fer̄ exemplo sclari. q̃q; magis regie tectus.
magis estuat ignis. ita cepit in eo diu clausus cele
stis amoris feruor in ardere. sicē qui ab ipsi infantie
bona indole solet̄ erat. xpi instinctione feruescere.
Suū quoq; sagacē studiū sup omā cōuertit in pagan
dā religionē monasticā. que pter sei cōfessionis xpi
apti cenobiū. in omi sua diocesi iā pdolor longo
tēpore refrigerat. Mediolanensis namq; monasteri
ac sci mansiones plures qui p̃ habito animarū cōmis
sarum studia in solo exterior dñatu se putabant
cōstitutos deposuit. in ipso suę electionis exordio.
atq; widerico uenerabili cō pūd temporis p̃posito.
iam fm cenobiū beati apti cōmendauit. cui pastione
et solertis curę industria monastice ordo iu adhuc
est in paruulo in eisdē locis feruentē reuiuit.

Vi cetoriosus ū rex chōnradus audiuit fama diuul
gante ei laudabilib̄ actib̄. in die ergā utū magis
magisq; ardebat pu amoris affectib̄. p̃sagiens ip
sum futurū uas fidele ad reformandā sacre religi
onis normā. et ad augmentandā iā defluentem
romanā rem publicā. Et quō causis infantib̄ usq;
in sequentem pascha distulerat. s̄ a dno apstico romę
dandā benedictionē imperiale uidere etiā sti uicen
tius pferre dilonis astruet̃. differri iussrat ei episco
palem benedictionē et ordinationē. in simul unaq;
basilica sumerent utriq; ab eodē celi claui gerī uica
rio p̃destinan officii cōsecrationē. Et ipse p̃nomina
tus dō amabilis bruno cultos uere humilitatis. et
seruantissimi p̃ceptorū diuine auctoritatis. cognito
q̃d hic terrenus honor s̄ ab augusto collat̃. aliqs in